

* * *

La Mutual Mèdica, després dels anys del funcionament amb què compta, ha acumulat un capital considerable que augmenta i seguirà augmentant progressivament en una proporció molt crescuda. L'acord de la Junta general de l'any 1927, suprimint la condonació de prorrates i acumulant al Fons Mixt el sobrant de les quantitats que es recapten per administració i tots els altres ingressos propis d'aquest Fons, el fa créixer a prop de 100.000 (cent mil) pessetes cada any; això sol dóna idea del que serà el nostre capital dins de pocs anys.

Però com que a més dels ingressos del Fons Mixt, que pràcticament constitueixen una reserva, la Mutual Mèdica té altres ingressos que acumula i dels quals difícilment ha d'arribar a fer ús, com són els Fons de Compensació i de Garantia, el capital de la Mutual arriba ja a xifres elevades.

Creat ja un capital considerable i demostrat per la pràctica que aquest capital que la Mutual guarda com una reserva estimable i absolutament necessària per estar a cobert de tota contingència, no li és de moment necessari per al desenrotllament normal de la seva vida, com ho demostra el fet que ha anat adquirint valors i mai no s'ha hagut de vendre una sola làmina; creiem arribat el moment que per la Junta General de la Mutual Mèdica es pensi seriosament en la manera d'invertir aquests fons de forma que restin el més ben garantits possible i li produeixin, si pot ésser, un interès més gran.

Els Consells de la Mutual Mèdica que hem tingut la sort que ens administressin des de la fundació de la nostra estimada entitat de previsió, quan s'ha tractat d'invertir els capitals que s'anaven creant ha tingut un sa criteri de prudència que tots li hem d'agrair i ha cercat sempre la manera de deixar assegurades les nostres reserves de forma que ningú no pogués discutir-ho, àdhuc sacrificant petites diferències d'interessos que hauria pogut obtenir amb altres formes d'inversió que, ho i essent pràcticament tan segures, podien ésser discutides.

Els Consells han adquirit sempre valors de l'Estat que han dipositat al Banc d'Espanya, limitant-se a la "Deuda perpetua interior, exterior y amortizable"; valors que rendeixen únicament

un interès de quatre i mig per cent net, però que són reconeguts per tothom com els més segurs.

No podien obrar altrament. En aquest punt concret, els Consells que ens han administrat, per un sentit de prudència i de delicadesa, no es podien moure de ço que és considerat com la solvència màxima; així defugien tota crítica i tota responsabilitat.

Però la Junta general, que té la màxima autoritat, pot i ha de pensar si hi ha forma d'invertir els nostres cabals de manera més segura, o tan segura almenys, i amb un major profit. A aquest fi va encaminada la nostra proposició que esperem que serà informada per l'actual Consell Administratiu, amb la seva experiència i profund coneixement dels interessos de la Mutual, i recollida amb simpatia per la Junta general.

Tots nosaltres hem viscut una època que, per bé que excepcional, ens ha demostrat la possibilitat que el diner i els valors que el representen poden sofrir una depreciació considerable i àdhuc poden arribar al no-res; o en aquells mateixos Estats on hem vist la fallida de la seva moneda i dels seus valors, hem comprovat que altres formes de riquesa, si bé sofrien un trastorn momentani, després es restablien i es consolidaven adquirint el seu primitiu valor i en algun cas sobrepasant-lo.

Si no hi hagués altra forma momentàniament més segura que la de la inversió del diner en valors, el perill que una situació excepcional els desvaloritzi podria negligir-se, puix els perills extraordinàriament excepcionals no han d'ésser fre per al desenrotllament d'una vida normal; però com que al nostre criteri hi ha actualment una millor forma d'inversió de diner, un excés de previsió, si voleu, és sempre lloable en una entitat del caràcter de la nostra que ha de viure molts anys, podríem dir indefinidament.

La forma de col·locació de diner a la qual ens referim, es aquella mateixa que hem al·ludit abans, i que l'experiència que hem adquirit de la nostra època ens ha demostrat ésser la més segura. Volem dir la compra d'immobles.

Una casa té un valor intrínsec, és un valor real, cap sotregada política o social no la desvaloritza ni la destrueix i és altrament la forma de propietat més respectada per totes les legislacions, la que s'ha considerat més sagrada en tots els temps